

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3927

6 PAGINI — 30 BANI

Simbătă 30 decembrie 1961

Foto: L. CUCU și N. STELORIAN

REPORTAJ DIN REPORTAJELE ANULUI 1961

A cum cînd încă un an s-a scurs și noi aproape că n-am știut cînd, nu vă grăbiți să mergeți la oglindă înainte de a privi puțin înapoi spre ce a dăruit țării munca încordată a milioane de constructori ai socialismului, înfăptuind grandiosul program stabilit de partid, va fi un puternic tonic sufletesc izvorit din cunoașterea faptului că timpul care trece ne apropie de țelul comunismului. Iar gestul involuntar al cercetării chipului în oglindă își pierde cu totul importanța. Trezirea timpului șterge mereu cite o cută săpată în trupul țării de vremurile trecute, iar chipul întregii țări întineresc. Încărcări de evenimente mari și mici, toate dezlăuind pe măsura lor grandioasă procesul de construcție socialistă, cele 365 de zile ale anului ce a trecut ne-au lăsat înscrise în memorie scîlpierile lor de foc. Poate că nu fiecare dintre noi și-a însemnat prin ceva valoarea fiecărei zile ce l-a trecut prin mîini. Și mai ales nu cred că există cineva în afară de însuși timpul, care să fi însemnat tot ce s-a petrecut măreț și creator în fiecare zi din viața patriei pe toată întinderea ei și în toate manifestările vieții noastre.

Există totuși un cronicar sumar al acestor evenimente și acela este cuvîntul tipărit și difuzat zilnic în sute de mii de exemplare.

Tu, cititorule, ai cunoscut la timp cronica a ceea ce s-a petrecut mai important pe parcursul fiecărei zile. Nu vrei să răstorni împreună ziarele pe care tu, cititorule, le-ai pus de o parte, unul peste altul? Poate că vom reuși măcar să schițăm un tablou a ceea ce a adus nou în viața patriei, în viața oamenilor ei, trecerea celor 365 de zile.

După Anul Nou, în prima zi, ai fost anunțat de pe prima pagină că anul 1961 a început din prima clipă cu noi succese. În primele ore ale anului, cu 5 la sută mai mult oțel — așa anunța un titlu. Așa a început anul, cu succese pe toate fronturile de muncă ale desăvîrșirii socialismului și aceasta a fost desfășurarea lui pînă la sfîrșit.

7 Ianuarie. O zi luată la împlinire. Iată ce am aflat în ziua aceea: A fost dată în exploatare linia de înaltă tensiune de 110 kilovați Chișcani-Medgidia. La întreprinderea de produse finite din Iernă de la Pipera a intrat parțial în funcțiune Fabrica de mobilă. La Uzinele „Tudor Vladimirescu” a început montarea celui de-al 2.000-lea autobus. O instalație modernă de transport și ciurire a cocoului a intrat în funcțiune la Hunedoara. Toate acestea a trebuit să le aflăm într-o singură zi, pentru că în zilele următoare sînt evenimentele și așteptarea dreptul la publicitate. Burdușara, înnoia să aflăm că în regiunea Ploiești intraseră în folosință în ultimul timp peste 300 de construcții edilitare noi școli, cîmine culturale, dispensare, magazine universale, că au fost inaugurate noi gospodării colective, că va începe construcția primelor linii de 220 kilovați din țara noastră, între Hidrocentrala „V. I. Lenin”-Bicaz, termocentrala „Steaua Rosie” de la Singureni de Pădure și viitoarea termocentrală de la Luduș etc etc.

Succese! Evenimente pe cît de obișnuite pentru cititor, pe atît de importante. Și în fiecare zi altele. Unite între ele, evenimentele acestea înfățișează cum anume se înalță marele edificiu al socialismului. Nici vorbă, n-o să le putem aminti pe fiecare. Să ne propunem trecerea în revistă în ordine cronologică, doar a cîtorva dintre ele. De pildă:

- Alergerile de la 5 martie
 - Primul om în Cosmos
 - Glorioasa aniversare a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România
 - Plenara C.C. al P.M.R. din 31 iunie-1 iulie
 - Secerîșul
 - Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la sportul salărilor
 - Colectivizarea regiunii București
 - Deschiderea anului școlar
 - Consfătuirea pe țară a colectivizatorilor
 - Îndeplinirea cu 12 zile mai devreme a planului industriei globale pe 1961
- Pe fiecare din aceste evenimente e greu să-l limitezi în timp. Totuși ele s-au petrecut — unele în câteva ore, altele în câteva zile. Dar aria desfășurării lor în viața oamenilor
- MIHAI CARANFIL**
(Continuare în pag. a 4-a)

Zile de vacanță

A sosește vacanța de iarnă. Elevii și-au iu. rit încă cu mult timp înainte zecii de proiecte pentru a-și petrece în mod cât mai plăcut și această vacanță. La Suceava, Botoșani, Rădăuți, Iași, Cîmpulung, comitețele raionale U.T.M. împreună cu secțiile învățămînt și cultură ale sîcutilor populare rai-

onale au luat din timp măsuri eficiente pentru a da posibilitate elevilor să-și petreacă vacanța cât mai plăcut și educativ.

Astfel, în dimineața zilei de 24 decembrie a.c. în școlile medii din regiunea Suceava și-au deschis porțile nume. roase alburii spectacol amenajat.

SONNTAG SIGI
funcționar

CĂ UREAZĂ TINERETULUI

Alexandru Codescu
Erou al Muncii Socialiste

S-a încheiat un an plin de mari victorii pe frontul construcției socialiste în patria noastră.

În pragul lui 1962, fiecare dintre noi e dator să cumpănească dacă în anul care a trecut a dăruit tot ce putea, măreței lupte pentru făurirea unei vieți noi. Mi-amintesc de neuitatul erou al tineretului comunist, Pavel Korceaghin, care spunea că viața e scumpă pentru că n-o trăiești decât o singură dată. De aceea ea trebuie trăită astfel, încît să ai satisfacția dăruirii celor mai bune forțe ale tale luptei pentru fericirea poporului, luptei pentru socialism.

Tineretul patriei noastre, crescut și educat de partid, învață necontenit și cu perseverență pentru a-și însuși mai multe cunoștințe, pentru a ști să muncească mai bine, mai spornic, fiind conștient că

munca a devenit o chestiune de onoare.

Acum, în prag de An Nou, vă urez, dragi tineri din întreaga țară, să fiți mereu în înălțimea mărețelor sarcini trasate de partid pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Acad. I. G. Murgulescu
Ministrul Învățămîntului și Culturii

Cu prilejul Anului Nou, vă transmît, dragi elevi, studenți și tineri studioși din uzine, fabrici și de pe ogoare, cele mai călduroase urări de sănătate, fericire, bucurie și deplin succes la învățătură.

Vă urez ca în noul an să obțineți rezultate cît mai bune la studiu, temeinice cunoștințe științifice, politice și culturale.

Dărujiți-vă forța, pastuea și

— Firul trebuie răsucit cît mai corect spune tînăra Ilina Florea, tovarășelor ei de muncă din noua hală de filatură de la F.R.B.

elanul vostru tineresc luptei pe care o duce întregul nostru popor, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră, pentru apărarea păcii.

La mulți ani fericiti!

Iolanda Balaș
maestră emerită a sportului

În pragul noului an, mă adresez cu drag sutelor de mii de tineri și tinere care au inundat stadioanele cu elanul și viața lor.

Anul 1961 a însemnat pentru mișcarea sportivă din patria noastră un an bogat în succese, în victorii de prestigiu internațional, în recorduri și performanțe de valoare mondială. Pentru ca în anul care începe să putem continua șirul succeselor, și să obținem victorii și mai

mari, pășiți dragi prieteni, cu însoțire pe porțile stadioanelor, cînd vă trupurile, însușindu-vă tot mai mult măiestria sportivă.

La orășe și sate, la dispoziția tineretului se află mii și mii de baze sportive. Porțile lor vă sînt larg deschise. Folosiți din plin aceste condiții, practicînd sportul, devenind tineri nu numai cu o minte sănătoasă, ci și cu trup călit.

Vă adresez din toată inima un călduros salut. Laolaltă — maștri emeriji și sportivi începători — să facem ca prin strădăniile și entuziasmul nostru să crească mereu prestigiul patriei noastre.

Succes și la mulți ani!

Vicrel Uibaru
Erou al Muncii Socialiste

Minunați sînt anii noștri! Bogăți în înfăptuiri de seamă ale poporului care sînt, conștient de mîna sigură a partidului, spre culmile luminoase ale socialismului. Anii care aștia — sînt tot trăiești, cum spune și urarea:

„La mulți ani cu bucurie, Ani ca asta să tot fie, Alții, mai frumoși să vie!”

Și-or să vie! Sîntem înarmați cu cuvîntul partidului, avem sprijinul lui — întrucripat în zecile de mii de tractoare și mașini, în specialiștii pregătiți de stat pentru agricultura noastră socialistă — avem munca noastră harnică, pe care o dăruim fără preget, că doar pentru noi muncim!

Ce urări mi-ar rămîne să fac pentru tinerii de pe ogoare?

Să învețe cu teame și să pună în aplicare politica partidului, să fie primii în munca pentru înflorirea gospodăriilor colective, pentru creșterea producției agricole.

1962 sîntem un nou pas important pe calea spre terminarea colectivizării agriculturii noastre, pe calea creșterii neîncetate a producției agricole.

PRIMĂVARA DIN MIJLOCUL IERNII

Aurel Baranga

Republica intră în al cincisprezecelea an de viață. Pentru cîmpăna etemnită timpul e, fără îndoielă, scurt. Judecînd însă la dimensiunea faptelor, vremea capătă nimbul istoriei.

Am înalțarea ochilor: notele de drum ale unui călător francez, rădăcit pe meleagurile noastre, în anul 1922. „Viața muncitorilor — se observă cu justețe atunci — e un infern medieval. O umanitate dezolată trădește în condiții de gală, în atelele mixte, în hardughii dărăpănate cu geamuri sparte, pentru o leață insulțătoare, de mizerie, în condiții igienice infernale. Femele și copiii se „bucură” de aceeași regim înimaginabil, de foamă și de dispreț pentru condiția umană”. Aceasta era realitatea, văzută la oraș de ochii totuși grabii al unui reporter.

A mai existat însă și altă realitate. A satelor. Am înalțarea mea descărieră unui alt călător, de asemenea străin, poposit pentru câteva zile într-un sat din lunca Dunării, în anul 1937. „Ceea ce mi-aș fi putut închipui pe baza informațiilor preclărate — consensuale observatorilor în notele sale de drum — e cu mult depășit de ceea ce se cere: rețel noaste surprinse: satul e o aglomerație de adăposturi demne de epoca lasăstră. Cocoloabele — dacă le pot numi astfel — adăpostesc o umanitate la pragul cel mai scăzut al subalimentației. Avitaminosele și malarica fac ravagii cumplite. La dispensarul comunei ne înfrîmă un medic exasperat: n-are nici un praf de chinină. Oamenii nu-și pot da copiii la școală

din pricina mizeriei și a unei sărăcii care depășește limitele oricărei imaginații. Noaptea, un întineric de cavernă ne învâluie din toate părțile. O singură lumină, la conac. Ne îndreptăm într-acolo lătrați de cîini. Cel mai infamele țînă”. Și descăierea continuă în același stil, picătînd cu fidelitate o realitate sumbră, de o altăcoala tîietate.

Dar cu acest tablou, fresca nu e completă. Recitesc impresiile unui eseist, în trecere prin țara noastră cu câteva luni înaintea izbucnirii celui de-al II-lea război mondial: „Intelectuali români? Cu excepția unei infime minorități intelectuale română echivalează cu o castă subalterna, disprețuită și exasperată de spectrul mizeriei!”

Și citatele ar putea fi continuate, în același ton și în același stil, înălțarea realității era una și nedesimnită: a unui popor exploatat, umilit, tinut în întineric de o caracatură monarhică, săgaroasă și vesnic nesățulă, servită cu slugărie de-o camarilă rapace, polițiană, decăzută și vesătilă, înălțată pînă în mîduvă, prădalnică, acceptînd toate compromisurile și toate vizările. Opțzeci de ani a stăpînit țara dinastia Siegmaringenilor sub patru regi și fiecare domnie a fost însemnată cu stigmatele ulthăriei și al crimei.

Carol I a ieșit și a ucis în 1907, înalțarea drumurile satelor cu trupuile celor 11.000 de țărani. Ferdinand a ieșit și a ucis mîselele la Piața Teatrului. Carol al II-lea a ieșit și a ucis la Grivița. Mihail, ultima degenerată odrăslă a acestei blestemate dinastii, a ieșit și a ucis în Piața Palatului. O istorie sumbră de chinuri nesfîrșite, de

cumplete saterali indurate, o istorie a fanfalului și a exploatare, țării, dar și a unor lupte mărețe pentru cauza libertății, a progresului și a demnității umane. Fîndcă în tot acest timp, prin cei mai buni fii ai săi, poporul a dus o bădălie aprigă, de o nezemulată măreție, pentru triumful drepturilor sale, pentru viitorul său, în care a crezut cu un neclintit devotament.

Visul lui Nicolae Bădescu: „O, poporul meu, va vea ziua majorității lui politice”, s-a împlinit și eliberat, prin lupta comunistilor. Năzuința vizionarului mor la Palermo: „Ved prin timp împlîndu-se o Republică a dreptății” a devenit o fermecătoare realitate.

Au trecut de la acea zi de 30 Decembrie 1947, dată devenită simbol și cap de istorie, doar 14 ani.

În-aș voi, reveniți la noi, pe teporile trecuți cînd, năușori în fuga unor succese

(Continuare în pag. a 4-a)

Cu prilejul Anului Nou, „Scînteia tineretului” urează cititorilor, corespondenților voluntari și tuturor colaboratorilor săi noi succese în opera de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră, fericire și sănătate.

La mulți ani tovarăși!

Plugușorul

A ho, aho, copii și frați,
Feți-frumoși de la
Carpați,
De la Dunăre și Mare,
De pe plaiul nins cu soare,
Ce de-un an întreg mi-ați,
Să știți puț și m-ascuțați!
Domoliți o clipă mersul
Să putem alege viersul.
Măndru viers — răz de stea,
Cum nu are nimeni,
Și să-ncepem a ura,
Domoliți o clipă zorul,
Să ne-alegem plugușorul,
Plugușorul de argint,
Ca și visul scintilind,
Plugușorul de oțel,
Că noi tari sintem ca el.
Tari și mulți și bucurosi,
Cum a-am fost aia moși
strămosi.

Harnici ca niște câline,
Că așa ne șade bine!
Iar acum pe-acești străni,
Hai să spunem împreună:
Lume bună!
Vreme bună!
La mulți ani cu bucurie!
La oraș și la cîmpie,
Ani ca așa să tot fie,
Alții, mai frumoși să vie!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Că în anul ce-a trecut
Izbînză multe, am avut!
Cuvîntul partidului
A dat aripă visului,
Eratelor le-a dat putere
Să ne poarte după vîre,
Măndri, spre lumina lui,
A socialismului,
Pentru care azi muncim,
Măre, să-l desăvîșim!
Să-i urcăm treaptă cu treaptă,
Nădînd țărîa peste țărîa.
Că el soare-i pentru noi —
Miliom de eroi
Care țărîm belșugul
Și cu strungul și cu plugul.
El ne-duce, zi de zi,
Fericire, bucurii,
De la anii tinereții,
Pîn' la barba-albă-a vieții!
Tinerețea noastră, țărîa,
E fericire și bogăție
Cum nicidecum n-a fost,
nicicînd,
Pe-acest plai, pe-acest
pămînt.

Zări senine,
Și mai pline,
Fieptre și mai îndrăznește
Ne așteaptă, tinerețea!
Că pe drumul ce străluce
Azi, partidul ne conduce.
Zicem toți cu glas fîrbiat:
Noi îi mulțumim, părinte,
Pentru ceta ce ne-ai dat,
Pentru visul avîntat,
Pentru traciul fîrbit,
Mulțumim, partid iubii!
Viața-ntr-oagă vom urma
Drumul tău, lumina tăi!
Te urmăm cu-ntr-un popor,
Că ne-apropii viitorul,
Luminat,
Strălucit,
Cum prin vremuri l-au vizat,
Cei mulți — la oraș și sat!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Plugul nostru-l cam grăbit,
Din oțel bun înlocuit,
Și cu aripa la motor,
(Că se numește tractor).
Dar la stați, voinici și frați!
Prima dată cui urcă?
Dintre cei care-ntr-oare
Pînă la motor romănesc,
Cui îi dăm mai înainte,
Urarea noastră fîrbiată?
Zice unul nădărușan,
Un voinic de băiețan:
— Inții muncitorilor,
Lor, hîrtoitorilor!
Urăm celor care-au dus
Steagu-ntr-ecetilor sus,
Și-au îndepărtat tot planul,
Pînă să se-ncheie anul,
El, la muncă cel mai sprinten,
Luară vremii înainte!
Pocnită măi, din bici mai tare,
Și-nățăți mîndra urare,
Celor care în uzine,
La furnale, fabrici, mine,
În anul care-a trecut
Doar victorii au avut!
Sunăți măi, din clopotei,
Că ne-au dat mai mult oțel,
Pocnete de bici răsune,
C-a scos munte de cărbune,
Ne-au dat și mașini mai bune,
Cu-acești meșteri țărîi buni
Ce fac astăzi de minuni,
Ne mîndrim,
Le mulțumim,
Și-alte izbînză le dorim!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Minați măi, că țara are,
Și-ați constructori pentru care
Am păstrat cite-o urare.
Că la noi sub pașnic cer,
Tara totă-i șantier!
La Gălbii, azi, buncăoară,
De cu zori și pînă-n seară,
Măre, a-nceput să crească,
Cetate muncitorească,
Nu cetea ca otrăcare,
Ci încinsă ca un soare,
Că-i cetate de oțel,
Alta-ă țară nu-l la fel!
Mil de tone de metal,
Vor țîși val după val,
Din încălțele țurcale,
Precum Dunărea la vale,
Tone de oțel fîrbiat,
Să meargă țara-nainte!
Zicoți măi, cite-o urare
Și pentru aceia care
Școlile le-au înălțat,
Ziduri traiește-au durat
Din ciocan și din mistrie
Case pentru ani o mie,
Să ne-ducă bucurie!
Case cu mai multe caturi,

Le privești, nu te mai scitari,
Că-s frumoase la obraz,
Cu flori roșii în pervaz,
Aprinzînd lămpașele,
Înnoind osceșele!
La mînați,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Da-nainte de-a pleca,
Pe la aiții de-a ura,
Mai avem de spus ceva,
De spus despre-aceia care
Nu-și respectă, înșiroșe,
Planul de cooperare,
Aștia, am cam șice noi,
Trag de gâtul înapoi.
Cum se-nîmplă? Iacă,
Simplu:
Încercă lumea și timpu',
Hotărîți cu el o „dată”
La care să îi trimecă,
„Bolița” planificată
Și-o așteptă... Iar ei îi scriu
C-o să vină... mai tîrziu!
Și-îi mai fac o precizare:
Să nu te superi prea tare,
Dacă roata așteptată
Sosește nițel... pătărită!
Că, știți, e... nefăscătită!
Păi, la spune, frățioare,
Asta e cooperare?
Nu-l! Și d'ăia zic în schimb,
Dați la timp,
Primii la timp,
Și-aveți grijă ca la anu'
Ritmici să vă faceți planu!
Datele să corespundă,
Roata să fie... rotundă,
Că de-aceea este roată,
Circulară, nu pătărită!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Plugușorul cu motor,
Ce-l mai șice și tractor
A pornit către chindie
Pe la sat, pe la cîmpie,
Ude holda minunată
E încălă și bogată,
Iar belșugul — floare-aleasă
Și cu omenii la masă!
Cul să-i dăm,
Cul să-i urcăm
Urarea noastră fîrbiată
În opînsele cuvinte?
Pe cine să bucurăm,
Că gîtesc belșug de pline,
Pentru azi și pentru mine?
Urăți măi, făcăți în cor,
Meccanizatorilor,
Ce mină după-a lor vîre
Kerghelli de căi putere,
Așa cum partidul a zis,
Porți de aur ne-au deschis,
Porți de aur spre belșug,
Cu mînele lor de plug,
Plug cu braze-adiinci și bune
De parcă sint niște străne,
Niște străne de vîcără
Ce zic a belșug prin țară!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Că mai avem de urat,
La gospodării de stat,
Celor ce bine-au muncit
Și spre oraș marea trimis
Cereale — tone mi,
Lapte, fructe curii,
Și-alte-asemeni bogății!
Urăți-le, măi, și lor,
La anu' și mai mult spor,
Rod bogat pentru popor!
Cu urarea deopotrivă
Hai acum și-n colectivă,
Să le spunem „bun găsit”!
Celor care și-au unit
Vrețile,
Putețile,
Înfrînd ogoarele,
Îngropînd răzărele,
Ascultînd de statul lui,
Dirigîndu-l, partidului,
De oîndă-cî să privești
Regiunea București,
Urînd Dobrogea, surcîdă,
Toată-i colectivizată!
Pentru-această sărbătoare
Se cuvîne o urare,
Pentru cei fruntași acum
Pe ai fîrbiți drum:
Zi de zi să tot sporească
Bogăția lor obștească!
Doar de-aceia fîcără,
Va avea cîștig mai mare!
Că tot așa cu aiții
Și țării ce a-a răstî
De curînd, la statul lor,
Al colectivizării,
Stat făcut prin grija lui,
Prin grija partidului!
Cînd priveai rotund pînă sală,
Te simțea cuprins de țărî
Parcă vedeai o pădure,
De voinici cu brațe bune,
Și cu multă înțelepciune,
Chibzînd,
Și socotînd,
În ce țel și chip ar scoate,
Roade mai îmbelșugate!
Oricinei vedea așa,
Șta în loc și-așa zicea:
— Hel, cu-asemena voinici,
De prin țară, de pe-aci,
Care ară-adiinc ogarii,
Ca la carte, cu tractorul,
Pînă nu l-om duce dorul
Nicătoare,
Nicătoată,
Că ei fac holda bogată!
Ziceți măi, voinici făcăți,
Urări bune pentru-acei
Ce pe ploaie și pe vînt,
Cu smulș negrului pămînt,
Grii frumos — răz de seare,
Soluri multe, roditoare,
Struguri, orz, porumb, legume,
Măldăre de fructe bune!
Dați chiot peste cîmpie,
Să se-audă, să se știe,
Pînă-n zări de-a lungul luncii,
Despre-acei Erol ai Muncii
Care au pe pieptul lor,
Semn înalt, prețios,
Stea de oțel scilpitor!
C-au fost fruntea satului
La stîrpirea hatului!
Și-n colective, cu rost,
Toldecuna-n frunte-au fost!
Urăți-le viață lungă,
Ani și mai frumoși s-ajungă!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Desen de M. CARANFIL

Urăți și celor făcăți
Care cresc turme de oi,
Cirezi de vaci roșoare
Ce dau lapte mult, kvocare!
Care îngrijesc „grășun”
Pentru țară tocmăci buni,
Care cresc și mil de pui,
Gata pentru frigăral!
Bun cuvînt și celor care,
De pe arie de hectare,
Vor să scoată, pe cîi șîi,
La porumb, spor curia!
O asemenia comoză
O aruncă buncăoară,
Megîndînd c-aicea-l sporul
Căruia-l dau cu piciorul!
Alții de-alcăva „bolesc”,
Dacă laptele-l înbesc,
Și deși hrînză la placă,
Au ei un nărav și pace:
Pe la grajd n-ar face-o pas
Să nu-i supere... la naz
Ce-ar fi, cit mai repede,
Ast nărav să-și lepede?
Agronomii țineri, frate,
Cînd pomesc din facultate,
Duc dilanța pe ogor
Să-l facă mai roditor.
Și dau sprijin rodului
Chiar la țara localul.
Dar, celor străini de țară,
Le urăm ca-n nou an
Să se-ndrepte spre cîmpie
Sub cîntec de clocețe,
Unde combina și plugul
Zilnic pregătesc belșugul.
Să-i dea muncii țînc nou,
Iar nu sfatur... din bîra.
Să pună mina virtos,
La treabă, ca-ș-a-i frumos!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Viers, urare, au ulăci
Bun cuvînt să închină,
Precum o de cuvîntă,
Oamenilor de știință!
Celor ce cu mină lor
Ne dau muncii ajutor
Făcînd lucrul mai ușor!
Celor ce cu mînele țurci,
Zi și noapte cercetează
Tainele atomului,
Pus în slujba omului,
Prîcînlile bolilor,
Găsiînd leacul rînilor,
Urăți inginerilor
Și cercetătorilor
Ce ne duc peste hotare
Faimă bună, faimă mare
De-o țară înfloritoare!

Minați, că de-a lungul țării,
Pînă-n dunga depărtării,
Ne-așteaptă școlile toate
Cu ferestre luminate,
Să urăm și-n pragul lor
Spor în anu' viitor,
Pentru profesori și elevi
Că și-aceia, zi de zi,
Munca lăcă bucurii,
Bucurie-l cînd îi trece
Profesorul nota 10!

Dar ce bucurii să lei
De pe urma unui 3
Cum se-nîmplă deseori
Celor mai delăsători!
Tot lînd-o pe-ndelete
Încep clasa... a-o repete
Și de mult ce le-a plăcut
Iar o iau de la-acceptul
De mai sint elevi, studenți,
Corijenți sau repetenți,
Hai să le urăm și lor
Să meangă mai repejor,
Iar colegilor le spun
Să le dea aprîia mai bună:
Nu niște fiuici pe-acum
Și nici scopte la răspuns!
Anul tot, nu doar la teze,
Celații să te-ajutoreze,
Ca din vreme să-nțeleagă
Ce-s aceea buni colegi.
Că de viață cînd vei da
N-o să-ți „sulfă” nimeni,
Și n-om cere altor, zău,
Să răspundă-n locul tău!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Bucurie, bucurie,
Tinerețea și te știe,
Că partidul a durat
Școlă la oraș și sat,
Și multimi de școlari
I-a dat cărțile în dar!
Și studenții-avajă, lată,
Fără taxe, fără plată,
Cum erau datorî odăi!
Seara lîă cînd se lasă,
Lumină cu-a lunii rază,
Clasa-bănci mai studiază?
Cei mai buni dintre feciori
Elevi harnici, știutori,
Și la carte-muncitori!
Unlăd cartea cu unscăta,
Lor — pricepera li-l alta,
Și, în clișva ani ajung
Măistrî — cărturari — la
strung!

Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Urăți măi, feciori iubii,
Și celor sărbătoriți,
Citi o țara-n lung și-n lat
De curînd, la majorat!
Bucuria te patrece
Cînd îi-a anii optsprezece,
Și cînd țara, cit li ea
Nălă cupa în cîntec ta.
Cînd ai viața totă-n țară
Iar privirea îndrăzneată
Tale depărtările
Zărite și mările,
Cînd poporul te primește
Ca pe-un flu, sărbătorește,
Și-îl dă-ncredere deplină
În sușul spre lumină.
Minați optsprezece ani
Ca optsprezece vulturi
Peste plaurile-nalte.
Către stele să tresăle
Cu putere neînfrîntă
Din izbîndă în izbîndă!

Tinerețe fericită,
De partid călăuzită,
Dragă ne ești, tare
dragă,
Și tu ține — țara-ntr-oagă,
Pentru care azi muncim
Tot mai mult s-o înflorim!
Închinăndu-i ca-n țări anii
Patriotice strădăni!

In brigăzi cu steagu-n vînt
Gata de-a porni oriînd,
Noi, sub ploaia de lumină,
Văzînd țărîa în rugină,
Cunoscînd încălțele țării,
L-am cules — și-aci-oțel!
Muncim țineri — mil și mil,
Să rodecă pe cîmpii,
Holda țrele, curii!
Noi orășe să răsară,
Fabrici — și mai multe-n
țară!

Unde drumește-un om
Să alle umbră de pom,
Să-i dea rod, să-l odihnească,
Nouă să ne mulțumească,
Și-apoi, unde vei vedea,
Că e muncă cea mai grea
Să știi, din bușorii țării,
Că-i brigada tinereții
C-o urmează în tot locul
Versul, cîntecul și jocul,
Și-avîndu-le ajutor
Treaba merge mai cu spor!
Minați măi,
Voinici făcăți,
Hăi, hăi!

Spuneți, măi urare-aleasă,
Că în patria frumoasă,
Facea e la ea acasă!
Să se-audă pînă-n zări,
Peste mări și peste țări,
Că sub pașnicul ei cer
Țara totă-i șantier!
Cit o știi, tot te-ar uimi:
Răsar case-mi și mi,
Fabrici mîndre și uzine
Sonde de petrol și mine
Școli, cămine, facultăți,
Cum nu erau alte dată.
Într-un ceas, cresc ca-ntr-o
lună!

Clipa-l cit o săptămîină
Se unesc ogoarele,
Și pomesc tractoarele
Îngropînd răzărele!
Holda e tot mai bogată,
Braza — mai îmbelșugată,
Grăunții — mai grei, mai buni!
Toate astea sint minuni?
Sint minunile țării,
De popor înălțate;
De partidul drăg condus
Pe un drum mereu în sus,
Spre lumina soarelui
Vremea comunismului
Către care an de an,
După un temeinic plan,
Facem pași,
De uriași
Și cu inima senină
Țara ne-o facem grădina!
Urăți măi, voinici feciori,
Pentru anul viitor:
Să avem și mai mult spor,
Roadele și mai bogate,
La mulți ani cu sănătate!
Sunăți măi, din zurgălăi,
Hăi, hăi!

REPORTAJ DIN REPORTAJELE ANULUI 1961

(Urmare din pag. 1-a)

patriei cuprinde mult mai mult spațiu decât ne-am putut închipui.

Pentru alegerile de la 5 martie, oamenii muncii de pe întinsul patriei au pregătit un coș fără sfârșit de fapte a căror strălucire a însoțit fiecare răsărit de soare de-a lungul a săptămâni și luni de zile. Așa încât în dimineața aceea însoțită, tu, cititorule, ai cunoscut din ziar, printre altele, următoarele declarații pe care le-au făcut reporterii ziarului tău tineri, ca răspuns la întrebarea „Pentru ce votați?”

Doi piloți:
„Colindăm prin văzduh țara în lung și în lat. Cînd cerul se senin, priveliștea de jos, de pe pînă, este neînchipuit de frumoasă. De acolo, de sus, îți dai seama poate mai bine, se impresionează poate mai adînc schimbările deosebite care s-au petrecut în peisajul țării. Am văzut cu ochii noștri de acolo, de sus, cum s-a crescut și de zi noi orașe, cum s-au înnădit noi combinate, fabrici și uzine”.

Un medic de țară:
„În comuna care e complet cooperativizată sînt două gospodării colective. Amîndouă sînt multimilionare. În sat s-au construit numai în ultimii ani 183 de case noi din cărămidă, cu cite 3-4 încăperi. În casele colectiviștilor se găsesc 12 televizoare, ca să nu mai vorbim de biciclete, aparate de radio, motociclete.

În satul acesta în care au fost înființate peste 300 de familii de araghi sînt acum două cămine culturale, cu două săli de spectacol, filme în fiecare zi, o bibliotecă cu mii de volume, cercuri de citit. Mă simt mîndru că sînt locuitor al acestei comune”.

Un tînar muncitor constructor:
„Pe șantier, mai mult decît orîndă, am înțeles ce înseamnă patrie socialistă, patriotism. Să vezi cum creșt sub ochii tăi un oraș, un combinat, o uzină, o cale ferată! Cite nu se petrec în sufletul tău, cite lucruri noi înțelegi, cite de mult te transformi!”

Au fost explicații simple, personale ale citorva tineri care și-au dat votul candidaților F.D.P. aleși apoi deputați în Marea Adunare Națională și în sîturile populare de Sărbătoarea votului, desfășurată cu strălucire și entuziasm pe tot întinsul patriei, a adus la conducerea treburilor obștești ale țării pe cei mai buni fii ai poporului, a fost o largă manifestare a devotamentului față de politica partidului.

Arăpîle zborului spre înălțimile socializmului s-au deschis mai larg, mai impunător. Așa s-a îndreptat poporul nostru spre un alt mare eveniment, așteptat și întîmpinat cu o însuflețire crescută: aniversarea partidului.

„Sfîrșind pe vezi cătușele și cercul gravitației terestre. Cînd omul merge pe pămînt Nu-s stavili pentru el de neînfrînt Și peste spații, zboru-i liber crește”.

Sînt versurile feșite de sub pana poetului atunci, la impulsul marelui eveniment. Este un gînd fierbinte inclus în emoția ce a cuprins atunci omenirea în fața marelui act eroic al omului, al oamenilor sovietici.

Zilele premergătoare marilor aniversări a partidului au luminat un fluviu de fapte, de realizări economice și sociale închinat partidului în multimea birurilor descriam dragostea față de partidul iubit care conduce cu înțelepciune poporul nostru pe drumul socializmului, căruia îi datorăm toate victoriile noastre și care ne-a deschis perspectiva minunatului viitor comunist.

O brigadă a ziarului nostru a pornit în acele zile să colinde țara și i-a adus cititorului la cunoștință crîmpele din aceste fapte din lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor celui de al treilea Congres al partidului. Pe șantierul noului Onești, brigada a înfățișat chipuri de tineri constructori, oameni pe care i-a crescut părintește partidul. Unul dintre ei era Florin Banu.

„A lucrat la Hunedoara — povestește despre el brigada. A lucrat apoi la construcția a 12 poduri pe lîngă Oradea. S-a întors la Hunedoara și a lucrat din nou la multe din instalațiile care produc astăzi. Pe urmă totuși brigada lor a primit sarcina să vină pe șantierul Oneștiului. A venit și el. Aici a lucrat foarte mult și foarte bine. Este și secretarul organizației U.T.M. Un secretar foarte bun. A fost felicitat acum citeva zile de organizația de partid pentru felul în care a organizat și a urmărit întrecerea socialistă în brigadă”.

Organizația de partid l-a primit anul trecut candidat. În mod excepțional a fost primit în partid doar după 6 luni de candidatură. Așa au hotărît comunistii: pentru merite deosebite”.

O biografie a unui tînar comunist — unul din sutele de mii de constructori de pe marile șantiere socialiste ale patriei.

Brigada a relatat apoi despre mineri Văii Jiului, și a povestit întâmplarea petrecută cu două brigăzi de tineret de la mina Vulcan, „rivale” de multă vreme în întrecerea socialistă, dar care au sărbătorit împreună evenimentul cu centrul steagului de brigadă de tineret frumous, după ce au obținut amîndouă succese mari în întrecere.

Multe asemenea fapte din munca și viața oamenilor patriei ne-au fost cunoscute atunci, în zilele în care oamenii muncii, comunistii, tinerii au închinat partidului tot ce aveau mai de pret. Față de partid, față de comunisti, tinerii noștri au asemenea gînduri.

„Intodeaceana în lume — ne povestește Stăncescu Dumitru, maestrul rașinilor la Borzești — au fost lăudate și date ca pildă de urmat însușirile oamenilor cele mai frumoase: cinstea, dragostea pentru tovarășul apropiat, curajul, spiritul de solidaritate. Ele au existat de cînd e lumea. Aceste trăsături le-au și comunistii. De ce totuși le dăm aceste trăsături apar mai luminoase și mai frumoase decît orîndă, de ce te impresionează ele mai mult în a comunist?”

Era la rașinăria noastră un maestru, vechi membru de partid, pe nume Izdrăvil Nicolae. Omul acesta avea atîta omenie și dragoste pentru tineri, pentru creșterea lor, încît ne-am simțit legați de el din primele zile cînd l-am cunoscut. Am lucrat cu el mulți ani. El mi-a servit întodeaceana drept un înalt exemplu de viață”.

Cînd am sărbătorit drumul de luptă și de victorii al partidului, de-a lungul unei existențe de 40 de ani, ne-am gîndit la tot ce am cîștigat și la tot ce vom cuceri în drum spre comunism.

„Ceea ce caracterizează stadiul actual al construcției socialiste la sate este intensificarea ritmului de creștere a numărului de gospodării colective; se poate aprecia că, în perioada de după Congresul al III-lea al partidului, trecerea fărâmișii spre gospodării colective a căpătat din ce în ce mai mult un caracter de masă” — spune în raportul prezentat la plenară tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Plenara aceasta are mare importanță pentru agricultura noastră, pentru înfăptuirea pe mai departe și cu deplin succes a ceea ce a prezăcut partidul în planul de 6 ani privind dezvoltarea agriculturii pe calea transformării ei socialiste.

Trecerea în masă a fărâmișii spre gospodăria colectivă — acesta a fost unul din fenomenele cele mai impresionante desfășurate pe toată deschiderea celor 365 de file ale anului. Am ales un episod povestit de un reporter al ziarului nostru care a fost de față la o vizită pe care au făcut-o fărâmișii cu gospodărie individuală din comuna Tulgii la gospodăria colectivă din Segarcea, regiunea Oltenia:

„Într-un grup de tineri, Lungu Elena ascultă atentă vorbele unui inginerilor de vaci, care explică ce înseamnă ziua-muncă. Are un fel original de a explica. Le vorbește tinerilor despre rîsul zootehnic, despre însușirile și, despre un om. Despre un om care 30 de ani a trăit ca vai de el într-o casă dărăpănată. Muncea din toate puterile să-și facă una mai bună, dar n-a izbutit. Acum, după doi ani de muncă în gospodăria colectivă, omul acesta a reușit să-și realizeze visul: s-a căsătorit și are două copii, se va în sfîrșit tot ce-i trebuie.”

O istorie simplă, pe care o poți auzi în fiecare zi. Dar în această un semn emoționant al vieții noi: împlinirea unor dorințe omenești și fîrșirea pentru care istoria a cunoscut multe pagini de lupte și încercări.

Lungu Elena, fiică de țaran sărac, al unsprezecelea copil pe cineși poșogone de pămînt, se și vede în casa ei, nouă, frumoasă, în care răsună voarșul apropiat, curajul, spiritul de solidaritate. Ele au existat de cînd e lumea. Aceste trăsături le-au și comunistii. De ce totuși le dăm aceste trăsături apar mai luminoase și mai frumoase decît orîndă, de ce te impresionează ele mai mult în a comunist?”

Era la rașinăria noastră un maestru, vechi membru de partid, pe nume Izdrăvil Nicolae. Omul acesta avea atîta omenie și dragoste pentru tineri, pentru creșterea lor, încît ne-am simțit legați de el din primele zile cînd l-am cunoscut. Am lucrat cu el mulți ani. El mi-a servit întodeaceana drept un înalt exemplu de viață”.

Cînd am sărbătorit drumul de luptă și de victorii al partidului, de-a lungul unei existențe de 40 de ani, ne-am gîndit la tot ce am cîștigat și la tot ce vom cuceri în drum spre comunism.

„După Dobrogea complet colectivizată încă din anul 1957, a doua regiune complet colectivizată este regiunea București, regiunea cea mai mare din țară, cuprinzînd circa 12 la suta din numărul total al familiilor țărănești și peste 16 la suta din suprafața arabilă a țării”.

Permiteți-mi ca, de la această înaltă tribună să felicit în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român pe țărani din regiunea București care au mers cu încredere pe calea arătată de partid, calea agriculturii socialiste”.

Sînt cuvintele însuflețitoare ale tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej roșite în raportul prezentat la plenara din 30 iunie — 1 iulie a Comitetului Central al partidului.

Bărăganul colectivizat! Este fără îndoială unul din marile evenimente ale anului. Această întindere de holde întințite pare fără sfîrșit, Bărăganul desprins de căruți trecute mizerie atîtea mînturii ne-au rămas, este acum regiune colectivizată.

„Dar în calendarul istoriei va rămîne înscris încă un eveniment firesc în esență, petrecut în anul 1961. Să citim din ziar: „Deși nu am o vechime prea mare în cîmpul muncii totuși pot să spun că am fost martora unor momente însemnate din viața muncitorilor noștri, a multor bucurii care ne umplu astăzi viața. O asemenea bucurie am trăit toți muncitorii întreprinderii noastre cînd am luat cunoștință de noua Hotărîre a partidului și guvernului nostru” (Elena Stoican, țesătoare).

Iată ce ne povestește în ziua de 1 august un reporter al ziarului.

„Întrînd în magazin o animație mai deosebită am remarcat la rașină de articole electrice și de uz casnic... Do, la noi mereu este o asemenea abundență de cumpărături, ne spune responsabilul magazinului. E și normal. Sute și mii de familii se mută acum în locuințe noi. Obiectele de uz casnic au o mare căutare. Tocmai de aceea reducerea de prețuri se face aici foarte mult simțită.”

Deci despre asta e vorba. Pe 27 iulie Comitetul Central al Partidului și Consiliul de Miniștri au hotărît o nouă creștere a salariilor pentru o categorie foarte largă de oameni ai muncii și o scădere a prețurilor la unele articole de larg consum și a unor taxe.

Eveniment cit se poate de firesc în statul nostru socialist este în viața oamenilor — traducerea treptată a țelului în fapt împlinit.

Nu este singura dovadă pe care ne-o pot servi evenimentele anului 1961. În acest an, nivelul de trai al poporului a crescut simțitor.

La 15 septembrie s-au deschis școlile. În jurul acestei date s-au deschis școlile și în anul 1955. Cu prilejul acesta Geo Bogza scria atunci: „Pentru cei care socotesc totul în pînă, cîinci lei înseamnă o pînă, o pînă e o zi de viață. Cîte pînă, cîte zile de viață smulge din casele sărace prețurile manualelor didactice. Oamenii se gîndesc: o tăbiță: 4 pînă, Aritmetica: 10 pînă, Geografia: 3 pînă, Algebră: 7 pînă, Fantastice!”

Pe atunci în țară existau 4 milioane de analfabeti și semianalfabeti. Un milion de copii de vîrstă școlară nu putea să învețe. Aceasta se petrecea într-o toamnă dintr-un an al României burghezo-mosieresti. Este și asta o dată istorică — firește. O dată pentru istoria neagră a trecutului.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

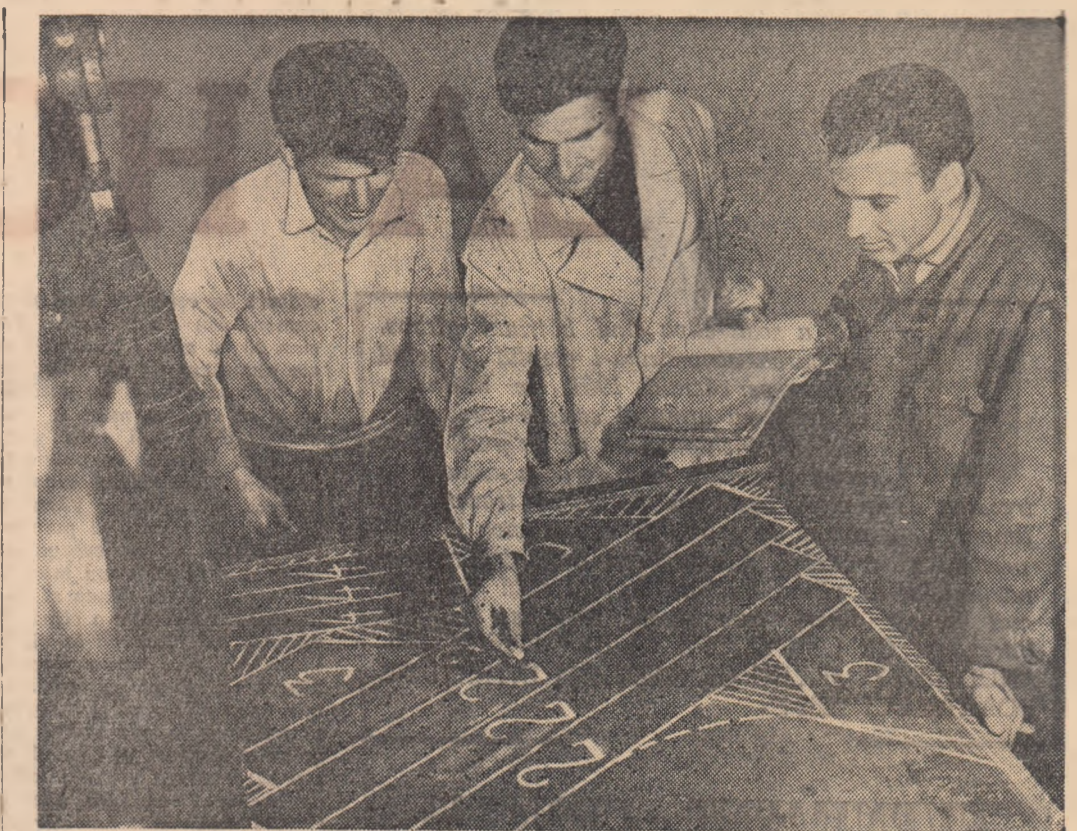
Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Prezentul, anul 1961, are de asemenea o vîștie istorică. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă. Este o dată deosebită în viața noastră socialistă.

Lección practică de producție. Inginerul Ilie Stam de la Uzinele „Semănătoarea” din Capitală, explică tinerilor Gheorghe Ervin și Tănase Gheorghe cum se realizează îmbinarea corectă a șabloanelor la operația de croire a tabeli.

Foto: N. STELORIAN

SPORT

Primul start oficial la schi

Correspondență telefonică de la Poiana Brașovului și Predeal

● După plecarea în turnele a echipei Petrolul-Ploiești, o altă formație de fotbal din țara noastră, și anume Steaua-București, este gata de plecare. Jucătorii militari vor susține șase întîlniri, dintre care trei în Republica Arabă Siria (la Damas și Alep) și trei în Liban (la Beirut). Primul meci este programat pentru data de 5 ianuarie în Damasc.

● Astăzi an loc la bazinul acoperit Floreasca întrecerile din cadrul ultimului concurs de natație al anului. Concursul este deschis tuturor categoriilor de copii, pînă la vîrsta de 14 ani.

● Maestrul internațional Theodor Ghișescu va participa în turneul internațional de șah de la Reggia Emilia (Italia) turneu organizat cu prilejul festivităților dedicate celei de a 100-a aniversări a unității Italei.

7 n ultimele două săptămîni, pe renumitele pîrîi din Poiana Brașovului s-a desfășurat o activitate febrilă. Zece și sute de schiori, profitînd de zăpada căzută din abundență, au venit aici să se antreneze în vederea concursului de deschidere a sezonului de schi programat pentru 31 decembrie la Predeal. Pe Kanter, pe Sulinar și Pirtla Lupului, pe sub teleferic ca și în Poiana Rujia puteau fi întîlniți, alături de schiorii din lotul reprezentativ în frunte cu Cornel Tăbăraș și Ilona Mikloș, sportivi reprezentînd numeroase cluburi și asociații.

Urmînd antrenamentele schiorilor ce-și vor disputa înălțimea duminică pe Clăbucet, am putut constata bucuria și entuziasmul elementelor valoroase ca Gheorghe Bălan și Adrian Bătușaru de la Casa

Ofițerilor Brașov, Petre Cîmolea și Dan Focșeanu de la Carpați-Sinaia, Gheorghe Cristoforoleanu de la Olimpia-Brașov precum și a schiorilor Ana Scherer, Rodica Bucur și Mihaela Ghiocăre.

În ultimul antrenament cronometrat al componenților lotului reprezentativ de alpine, rezultatele cele mai bune le-au realizat Cornel Tăbăraș și Gohn Kurt, care păstrează prima șansă în proba de slalom de la Predeal.

Suferind o contuzie, Ilona Mikloș nu va putea concura duminică, astfel că pe primul plan al întrecerii feminine de slalom de pe Clăbucet se va afla Mihaela Ghiocăre.

De două zile vremea s-a schimbat brusc la Poiana Brașovului. Zăpada s-a înnădat și din cînd în cînd ploaie. Această vreme împiedică însă pe schiori să-și împingă pregătirea. Pe pîrîi am întîlnit și pe componenții lotului reprezentativ de juniori pentru care întrecerile de la Predeal vor constitui prima verificare serioasă a stadiului de pregătire în vederea competiției internaționale „Cupa speranțelor”.

RADIO • TELEVIZIUNE TEATRE • CINEMATOGRAFE

PROGRAMUL DE RADIO

Duminică 31 decembrie 1961

Programul I

6,00 Melodii populare românești; 6,30 Muzică ușoară; 7,00 Buletin de știri; Sumarul presei centrale; 7,15 Citește pace și prietenie; 7,30 Concert de dimineață; 8,00 Școala și viața; Sfirșit de an, început de an; 8,30 Muzică populară din țări socialiste; 8,50 Ghid muzical; 9,30 Teatrul la microfon pentru copii; 10,30 Spre cabane — program de muzică ușoară; 11,00 Formații artistice de amatori, laureate la cel de-al VI-lea concurs pe țară;

11,30 Vorbește Moscova; 12,00 Fragmente din opere; 12,30 Interpretări de muzică ușoară; 13,00 Radiojurnal; 13,10 De toate pentru toți; „Anul nou bucurie”; 13,40 Cotele apelor Dunării; 14,00 Recomandări din program; 14,05 Vitrina cu noutăți de muzică ușoară; 14,35 Muzică din opere în interpretarea solistilor noștri; 15,05 Viața nouă a satului — program de cîntece și jocuri populare românești; 15,30 „La zețoarea”; 16,00 Concert de muzică din opere; 16,45 Din opera lui Ion Creangă;

Luni 1 ianuarie 1962

Programul I

6,00 „Viața e frumoasă” — program de muzică ușoară; 6,30 Muzică populară românească; 7,00 Buletin de știri; 7,15 „Slavă partidului” — program de cîntece; 7,30 Concert de dimineață; 8,15 Soliști și orchestre de muzică populară românească care au concertat peste hotare; 8,40 Fragment din baletul „Spărgătorul de nuci” de Ceaikovski; 9,00 Tineretea ne e dragă — Visul tineretii la început de an; 9,30 Cîntă coral de copii al Radioteleviziunii; 10,00 Melodii nemuritoare; 10,30 „Infrinși în muncă, în cîntec și joc” — program de muzică populară românească și a minorităților naționale; 11,00 Cîntă Ima Sumac; 11,15 Din poezia anului 1961; 11,30 Scene vesele din opere; 12,04 Concert distractiv interpretat de fanfara; 12,35 „An nou, melodii noi, interpret noi” — muzică ușoară; 13,00 Radiojurnal; 13,10 Program muzical dedicat frunțiișorilor bogate pe anul 1961; 13,40 Cotele apelor Dunării; 14,00 Recomandări din program; 14,05 Pentru iubitorii muzicii ușoare un program de melodii distractive; 14,35 Conuri și dansuri din opere; 15,00 Omagiu celor din primele rânduri. Emisiune realizată de Leonie Silvestru; 15,15 Concert de muzică ușoară și populară la cererea frunțiișorilor din industrie; 16,00 „Cronica 1961”; 16,20 Din cele mai cunoscute melodii populare românești; 16,48 Daruri muzicale de Anul Nou oferite ascultătorilor noștri. În program: muzică ușoară românească; 17,15 Măineu dansant; 17,45 Primele melodii de muzică ușoară ale anului 1961; 18,00 Almanahul emisiunilor pentru copii. În jurul bradului de Anul Nou 1962”; 18,45 Tineri interpreți de muzică populară românească; 19,00 Buletin de știri; 19,15 Muzică de dans; 19,45 Jocuri populare românești; 20,00

Transmisiune din Studioul de concert al Radioteleviziunii. Concert de muzică ușoară și populară în interpretarea Orchestrelor de estradă și de muzică populară ale Radioteleviziunii și selecții din programul de revelion de la Televiziune. În pauză: Emisiunea „Versuri de dragoste din lirica universală”; 22,30 Radiojurnal. Buletin meteorologic. Sport; 23,00 Muzică de dans; 23,52—23,55 Buletin de știri.

Programul II

10,00 Cîntece de bucurie; 10,30 Anul sportiv 1961; 10,50 Muzică simfonică; 11,30 Din cele mai frumoase melodii ale popoarelor; 12,15 Cîntănetele interpretate de mari cîntăreți; 12,45 Piese instrumentale de virtuozitate; 13,00 „Vitrina cu noutăți de muzică ușoară”; 13,45 „Construim pentru belșug și pace” — program de cîntece; 14,00 Radiojurnal. Buletin meteorologic; 14,15 Muzică populară din Cuba; 14,30 Selecții din momentele vesele difuzate la Revelion; 15,00 Program de jocuri populare; 15,30 Concertul în Re major pentru violoncel și orchestră de Haydn; 16,00 Concert de muzică ușoară și jocuri populare românești dedicat oamnelor muncii care au întreprins Anul Nou în producție; 16,30 Vorbește Moscova; 17,00 „Dragi mi-s cîntecul și jocul”; 17,30 La început de an — Proiecte de creație ale unor scriitori; 17,42 Opera „Lysistrata”; 19,00 „Anul internațional 1961” de George Ivașcu; 19,20 Succese ale interpretelor noastre peste hotare; 20,00 Buletin de știri; 20,15 Album de române; 20,45 Interpretări și formații de muzică ușoară din țări socialiste urează ascultătorilor noștri „La mulți ani”; 21,05 Muzică de dans; 22,15 Din valurile celor trei Strausuri; 23,00 Buletin de știri; 23,10 Muzică simfonică; 0,02—0,35 Muzică de dans.

DE SCENELE TEATRELOR

Duminică 31 decembrie

Teatrul de Operă și Balet: orele 11,00 Spărgătorul de nuci; orele 19,30 Bărbierul din Sevilla. **Teatrul de Stat de Operă:** Văduva veselă; **Teatrul Lucia Sturdza Buiandra** sala Schitu Măgureanu orele 10: Sf. Ioana; orele 19,00 Cum vă place; Sala din str. Alexandru Sahia orele 10,00 Cred în tine; orele 15,00 Un strugure în soare; orele 19,00 Menajeră de sticlă; **Teatrul Național „I. L. Caragiale”:** Sala Comedia orele 15,00 Discipolul diavolului; orele 19,30 Oameni rari; Sala Studio orele 15,00 Milionarii; orele 19,30 Tartuffe; **Teatrul Satiric Muzical „C. Țenase”** Sala Săvoii: 7 note potcovite; orele 19,30 Sala Victoria orele 19,30 Concert în Re-hazliu; **Teatrul „C. I. Nottara”** B-dul Maghezu orele 10 Antonio și Cleopatra; orele 15,30 Pygmalion; orele 19,30 În noaptea asta nu doarme nimeni; Sala Studio orele 10,30 Scandalosă legătură dintre dl Kette și d-na Moon; orele 16,00 Băieții ve-

seli; ora 20,00 Viori de primăvară; **Teatrul Evreesc de Stat** orele 20,00 Ciri Birj Bom; **Teatrul pentru tineret și copii** — Sala pentru tineret orele 11,00 De pretore Vincenzo; orele 20,00 Scrisori de dragoste; Sala pentru copii orele 9,00 Nota 2 la aritmetică; orele 14,30 și 17,00 Băiatul din banca a doua; **Teatrul de comedie** orele 11,00 Celebru 702; orele 15,30 Mi se pare romantic; orele 19,30 Prietena mea Pix; **Teatrul Muncitoresc C.E.R. Gîlătești** orele 10,00 Măntăul încălțat; orele 19,30 Fata cu piștirii; **Cercul de Stat** orele 20,00 Luminile arenei; **Filarmonica de Stat „George Enescu”** orele 11,00 Concert simfonic în program Sigismund Toduță; Balada steagului, pentru voce solo, cor și orchestră (primă audiere); Beethoven: Concertul pentru pian și orchestră nr. 5, Prokofiev: Simfonia V-a, dirijor Constantin Bugeanu, soliști Silvia Șerbescu și Emilia Petrescu.

PE ECRAANELE CINEMATOGRAFORELOR

Duminică 31 decembrie

Patria: Porto-Franco; **Republica:** Intîlnire pe cablu; **Magheru:** Poveste despre o fată; **V. Alecsandru:** Caidul; **București:** Caidul; **E. Pavel:** Sosește circul; **I. C. Frimu:** Intîlnire pe cablu; **Lumina:** Intîlnirea — Ramură de brad; **31 Septembrie:** Vînt de libertate; **Infrățirea între popoare:** Austerlitz; **Gh. Doja:** Austerlitz; **Cultural:** Raidul vărgat; **Alex. Popov:** Castele din basme; **8 Marție:** Sonate; **Grivița:** Submarinul „Vulturul”; **Constantin David:** Cînd primăvara e fierbinte; **V. Roată:** Revista visurilor; **Unirea:** Cielito Lindo; **Alex-**

Sahia: Sonate; **Fiecare:** Abuz de încredere; **Arta:** Vîrsta dificilă; **T. Vladimirescu:** Copilul trupel; **Miorița:** Sosește circul; **Munca:** Cazacii; **Popular:** Nu te lăsa niciodată; **Moșilor:** Ultimul meu tango; **23 August:** Sonate; **Donga Simo:** Ultimul meu tango; **16 Februarie:** Defileul; **M. Emineanu:** Cerul infernului; **I. Pintilie:** Articolul 420; **8 Mai:** Vîrsta dificilă; **Volga:** Cercul fără cupolă; **Floreasca:** Te iubesc viață; **Libertății:** Caidul; **N. Bălcescu:** Ivan cel Groaznic; **G. Coșbuc:** Cercul fără cupolă; **G. Bacovia:** Ultimul meu tango; **Olga Bancu:** Copilul trupel; **Drumul serii:** Cele 400 de lovitură; **30 Decembrie:** Te iubesc viață; **Aurel Vlaicu:** Dragostea și pilotul secund; **B. Delavrancea:** Cînd primăvara e fierbinte/binte.

Elevii Școlii de 7 ani nr. 1 din Buzău: se antrenază astăzi pentru Sporiada de copii. Foto: GR PREPELITA

„FOARTE BUNI OAMENI”

Factorul poștal din Ardealul românesc intră anul din zilele de ofițer și scriitor. Căruța sa, purtând sigiliu și timbre scrise în limbi secunoscute, crezu la început că e vreo greșală, însă cercetînd-o mai atent văzu că destinații erau intr-adevăr din Ardeal. Scrisoarea era adresată Lenutei Moise și venea tocmai din Afganistan, de la sonda I. Cotele apelor, unde se afla o sondă de petrol. Într-o scrisoare adresată Lenutei Moise și venea tocmai din Afganistan, de la sonda I. Cotele apelor, unde se afla o sondă de petrol. Într-o scrisoare adresată Lenutei Moise și venea tocmai din Afganistan, de la sonda I. Cotele apelor, unde se afla o sondă de petrol.

Foat de interesantă este sonda I. Cotele apelor, unde se afla o sondă de petrol. Într-o scrisoare adresată Lenutei Moise și venea tocmai din Afganistan, de la sonda I. Cotele apelor, unde se afla o sondă de petrol. Într-o scrisoare adresată Lenutei Moise și venea tocmai din Afganistan, de la sonda I. Cotele apelor, unde se afla o sondă de petrol.

Petroliști romini în Afganistan

Ma luat cu aparatul, ce să mă vadă tot satul”. Sonda la care lucrează consăteanul lor, este singura în mijlocul unui deșert întins, printre nisipurile care strălucesc orbitor în bătaia soarelui și mai ales doborăse, ca o țară de sărate. Și cum să nu fie dor de Moldova „cu stejar și cetini”, de dealurile Solonjului și ale Runcului, de apele Trotușului ori ale Ozanei „cele dulci și frumoase” pe ale cărei maluri se înalță acum sonde marelui?

Intre zecile de fotografii caprinzînd imagini felurite, una te emoționează în mod deosebit. Data la care a fost făcută: 1 ianuarie 1960. La aceeași masă sovietică, romini și afgani sărbătorec venirea noului an. Lumina s-a stins cînd ceasul a vestit orele 24, iar la aprinderea ei toți au ochii plini de lacrimi. Desigur, în clipa aceea, Costică Moise își amintea sondele încălțate ferice cu lumini, ca niște miraculoși pomi de iarnă, de pe muchia Solonjului!

Tuica părea mai bună și mai tare decît oriundă, iar sticlele de vin sosite din țară te amintea celor romeni din Valea Prahovei, litolez din mijlocul cărora țigănesc sondele lor. Afganii aveau să cunoască în acea noapte ce însemnă veselele românești și rusești. De altfel, de prietenia deschisă, a specialiștilor soșii din țările noastre socialiste se continuaseră încă de la început. Și cum să nu se convingă cînd și de zi, cu o dragoste frățască,

specialiștii noștri i-au ajutat să deprindă meseria gram, dar neasemuit de frumoasă a sondajilor. Aproape în toate fotografiile elator de Costică Moise răvesti chipul expresiv, sigur, al unui tînr afgan. Acesta e Mamad Humer, un tînr de 22 de ani, care odată cu cuvintele noi intrate în vocabularul economic al Afganistanului, de „barma” și „leia” e îndrăgîțat și corespunzătorilor românești: „pomă” și „șitar”. Mamad Humer e analfabet și singurul lucru pe care știe să-l scrie e numele lui, însă în rominește!

E și aceasta încă un semn al amintirii luminose pe care e lăsată Costică Moise în inimile unor oameni simplici, muncitori ca și el, din îndepărtatul Afganistan. Ce poți să spui mai mult despre un asemenea om decît să repeți cuvintele pe care i le-au spus la despărțire tovarășii săi de muncă afgani: „Bisorup nafar!”

NICOLAE STOIAN

O vedere a barajului de la Orlik. Cea mai mare lucrare hidroelectrică din R.S. Cehoslovacă.

TELEGRAME EXTERNE

„France Presse”: „Un sfert din populația Turciei se găsește pradă foamei!”

ANKARA 29 (Agerpres). — „Un sfert din populația Turciei se găsește în momentul de față pradă foamei. Intreaga parte orientală a țării este lipsită de grâu și de făină, care constituie alimentele de bază ale populației de la sat” — relatează corespondentul din Ankara al agenției France Presse. În numeroase regiuni, adăugă corespondentul, minuscule abundente împiedică aprovizionarea satelor și orașelor izolate. „Inflamații țărani consumă acum rezervele de cereale păstrate pentru înălmînțări. serie mai departe France Presse. În orașul Kar, de exemplu, pe un kg de mîncare 20

grade, populația face cozi în fața brutăriilor pentru o bucă de pâine. Gerul neobișnuit face ca în unele regiuni haite de lupi să se apropie pînă la marginea satelor. Din lipsă de nutreț, peste un milion și jumătate de vite, care constituie principala bogăție a acestei regiuni a Turciei, împărțese soarta oamenilor care literalmente mor de foame”. Situația a devenit atât de critică încît a prilejuit în parlament intervenția unui reprezentant al guvernului, ministrul de stat Fezioglu, care a recunoscut gravitatea problemei pe care o constituie foamea.

In S. U. A. continuă represiunile antidemocratice

NEW YORK 29 (Agerpres). În conformitate cu legea Mc Carra în Statele Unite ale Americii, represiunile locale nu numai în partidul comunist ci și în sindicate. Recent Robert Kennedy, ministrul Justiției al S.U.A., a declarat la Washington că unul din membrii așa-numitului „Comitet de control asupra activității subversive” constituia în baza legii Mc Carra, a recomandat ca sindacatul independent al muncitorilor din industria minieră și siderurgică să fie declarat „organizație în care au pătruns comunistii”. Aceasta recomandare a fost făcută de Francis Cherry, membru al „Comitetului de control asupra activității subversive”, după părerea căruia sindacatul susmenționat s-ar afla sub „controlul persoanelor care sprijin

ă activ sau au sprijinit Partidul Comunist din S.U.A.”. Dacă „Oficiul de control asupra activității subversive” va aproba în unanimitate recomandarea făcută și dacă Tribunalul va sprijini această hotărîre, atunci sindacatul muncitorilor din industria minieră și siderurgică va trebui să menționeze că publicațiile sale periodice și emisiunile de radio constituie „propagandă comunistă”. Potrivit datelor oficiale, Sindacatul muncitorilor din industria minieră și siderurgică cuprinde 200 de secții locale și numără în rândurile sale 100.000 membri. Din acest sindacat fac parte muncitorii de la minele de cupru, zinc, plumb, argint, uraniu și alte mine precum și muncitorii de la unele întreprinderi siderurgice.

Libertate lui Antonio Maidana!

BUENOS AIRES 29 (Agerpres). — Emigranții paraguaieni care locuiesc în Argentina au înmănat ambasadei țării lor din Buenos Aires pentru a fi transmis președintelui Alfredo Stroessner, un mesaj în care protestează împotriva refuzului guvernului de a îndeplini decizia judecătorească cu privire la punerea în libertate a profesorului Antonio Maidana și a celorlalți patrioți persecutați de autoritățile paraguayene. Prof. Maidana este detinut de trei ani în mod ilegal și se află astăzi la dispoziția for-

telor polițienești comandate de generalul Patricio Colman, căruia îi revine răspunderea principală pentru crimele barbare săvîrșite împotriva luptătorilor pentru libertate din Paraguay. Poporul paraguayean și opinia publică mondială, se spunea în mesaj, cer punerea în libertate a prof. Maidana și a celorlalți victime ale samavolniciei, care zac astăzi în închisoare și sint supuși torturilor de către regimul dictatorial al lui Stroessner.

NEURASTENIE... ABSTRACTĂ

M. A. (îmînd) — Bună ziua. P. R. (condescendent) — How do you do? (împlînd bunăvoință) — M. A. (îmînd) — Vă supărați, am fost informat că sînteți un mare specialist în domeniul artelor, un adevărat pontif al plasticii occidentale și, ca atare, aș vrea să vă rog ceva... P. R. (gala să-i acorde protecție) — Tineri îndrăznește. E adevărat că presa m-a poreclit a li drept un „papă” al artei de avangardă dar de fapt sint un om cîl se poate de simplu, și după cum vezi, foarte comunist. Așa că, ce mai, incoace, adică din murele, adresează-le bătrînului Restany cu încredere. M. A. (cu amîmînd dureroasă) — Damnuie Restany, să vedeți, eu am mai avut de-a face cu papii așa că... P. R. (încurajator) Trece direct la problemă. Ți-am explicat că chestia asta cu papa e doar o poreclă pe care mi-au dat-o „the boys”, băieții mei din grupul de artă de avangardă „Realite” adică Realitatea. Nu sint nici un papă, sint un simplu laic, un trubadur al condițiilor care ajută cu modestie artele să se dezvolte, sau și mai simplu, critic plastic parizian Pierre Restany, deci, ce dorești? M. A. (în silinși și-a luat înîmă în dinți) — Domnuie Restany, fiindcă văd că vă place să vi se vorbească direct și simplu, vă spun cu încredere: vreau să fac unecenic la școala artei moderne, să mă pun la punct cu ultimele ei cuceriri. P. R. (mîndru și educativ)—O.K., am înțeles. Ală că nu puteai să te adresezi unui om mai potrivit decît mine. Dar parcă mi-e cunos-

cultă figura ta. În fine, jîn să te previn că drumul pe care vrei să mergi nu e deloc ușor. Ca orice lucrare de mare înălțime, cere pregătire și răbdare. În alară de aceasta, trebuie mult spirit de discernămint pentru a nu cădea în ghearele concurenței sau ale impostorilor. Nu mai vorbesc de artiștii realiști ci mă refer la primii rînd la... M. A. (nedumerit) Păi dumnea voastră nu sinteți Realitate? P. R. (a devenit aspru ca orice pedagog exigent) — Gura, nu fii prost! Asta e firma, capcana pentru naivi; ce avem noi de-a face cu realitatea? Dar să trecăm peste asta. Faceți-te deci, jîn zic, de concurenții noștri, de Salvador Dalí, care pictează cu o linie, de maimuții englez Ham care pictează cu coada, de... M. A. (cu o dureroasă nelămurire) — Dar bine domnuie, eu vreau să învăț aria adevărată a acestor zile! P. R. (holărînd să-l facă „om”) — Veruvel! Asta vreau să te învăț și eu. Dar să văd dacă ești pregătit. Sînt să tragi cu arma? M. A. (nu e cu totul novice) — Am tras cu linia. P. R. (lără drept de apel) — Ți-am spus să te ferestei de metode învechite ale lui Salvador Dalí, Nu cu linia ci cu o armă automată, cu un „Remington”, un „Winchester”, un „Schmeisser”,

roag. Dar și din cauza admirației fierbinți. M. A. (incepe să se revoltă) — Asta-i artă? — P. R. (și-a țesut din fire) — Dar ce, învechii ăia de Rembrandt, Rubens, Michel Angelo? M. A. (atenție, primeloid) — Ce-aveți cu... P. R. (E greu de cap bietul. Trebuie luat înec”) — N-am nimic cu nimeni. Am ce am cu grup. Ce ai prietenul meu de grup Ninno Rottola. El nu s-a multumit

tainele marii arte! Cum s-a menifestat entuziasmul publicului? P. R. (bucuros de a da deslușiri suplimentare) — Cînd Arman s-a năpustit cu spume la gură asupra mobililor și le-a sfărîmat cu urlete îngrozitoare, lătră lumea a ieșit din sală, nemaiputînd să-l vadă pe artist terminîndu-și compoziția, adică bînd resturile sfărîmate cu cîie pe un panou. Păcat că spectatorii au fost lipsiți de viziunea magnificei picturi murale compuse din picioare de scaune, sfărîmături de dulapuri, fragmente de etajere și sterturi de senlăre. M. A. (îngrozit de-a binelea) — Dar asta este o crimă, nu... P. R. (cu elgia indolentă, creatoare pe frunte) — Asta este și părerea colegului nostru Dulresnel. El a zis în cadrul unor discuții subtile că e o crimă să strice obiectele de uz casnic cînd le poate folosi întregi și, după desfacerea expoziției, le poate recupera. El a demonstrat în mod excelent această idee în al său celebru „tableau piégé”, adică tablou-capcană alcătuit dintr-o pinză pe care a lipit cu clei următoarele obiecte (citez după inventar): un pahar pentru ou cu un ou, o turtarie, o zahărniță, o cafetieră, linguri, chibrituri și o scrumieră. Vezi acest dragășii obiect de porțelan în care-mi sculur eu trabucul; ei bine, el este una din piesele care vădesc profunzimea de gîndire a celebrei opere.

M. A. (indignat la maximum) — Domnuie, vă rog, nu vă jucăți cu mine. Sint că înnebunesc. Există cineva care să ia în serios aceste aberații, care să le socotească drept artă? P. R. (convins de superioritatea argumentelor sale) — Există, băiete. Există mai ales persoane care admira și susțin, adică plătesc această artă. E vorba de (se ridică în picioare) domnul conte Laprade, proprietarul galeriei de arte plastice „Rive Droite” din Paris, care a oferit acestor temerari artiști casa și masă în vila sa de la Nissa. M. A. (holărînd) — Pe vremea mea nici un mecenat n-ar fi susținut această artă putredă. P. R. (doctrinar) — Nu e putredă, e abstractă. M. A. (continuuindu-și ofensiva) — Pe vremea mea, proslia, fie ea abstractă sau concretă, tot profile se chema. P. R. (marjal și zdrobitor) — Tineri, dacă judeci așa, înseamnă că-mai talent și nu vei deveni niciodată un artist adevărat, nici pictor, nici sculptor, nici poet. Dar parcă te cunosc de undeva, cum te cheamă? M. A. (modest) — Michel Angelo. P. conformitate B. DUMITRESCU P.S. Caram iertare cititorului pentru faptul de a fi inițiat un dialog fictiv în scopul de a arăta ridicolul unei burzuașe decadențiale din arta decenilor de așemenea discuție n-a avut loc niciodată. În schimb au avut loc realitate toate isprăvile neurostenicilor din grupul „Realite”, la Nissa, despre care am relatat mai sus,

PAMFLET

nu poate fi confundat. De ce? Fiindcă are geniu. Micul Nicky a venit la Festivalul de la Nissa al grupului nostru cu o idee excepțională. A luat o pinză înmălat și a legat de ea două sticle, una cu culori și alta cu gaze lacrimogene. Apoi a împărțit arme automate publicului și a strigat plin de inspirație „străgăre asupra sticlelor”. Sicia de culori s-a spart și culorile s-au răspîndit pe pinză, dînd naștere unui tablou feroc, alt de feeric încît specialiștii le-au dat lacrimile.

M. A. (vrea să fie deștept) — Fiindcă s-a spart și sticla cu gaze lacrimogene? P. R. (nu-i îngăduie) — Hm, mă

să vină la Festivalul de la Nissa cu o poezie banală, scrisă pe hîrtie. Nu. El a inventat poezia fonetică, adică ce să înțelegi și tu, un fel de literatură sublimă... Dar sărmanul, cu tot geniuul său, a fost înțeles de colegul său Arman. M. A. (parcă intră de-acum în temă) — Dar ce făcea Arman — mieuna? P. R. (profesoral) — Nu dragă, el a realizat o confopire deosebit de originală între poezie și pictură. Actual lui poetic intitulat „Faire une colere” adică „a face un acces de furie” a cucerit publicul.

M. A. (curios să se inițieze în

Revelionul tinerilor din...

MOSCOVA SOFIA

Mu mai sînt multe ore pînă la Anul Nou. Și desigur că o întrebare firească a fiecăruia este: — Unde petreci revelionul? Ce faci de Anul Nou? Răspunsurile sînt cele mai variate. De aceea mă voi mărgini doar la câteva răspunsuri.

Primul răspuns aparține unor tineri locuitori ai capitalei sovietice care nu se află încă la Moscova. Întrebarea unde vei petrece revelionul poate fi adresată tinerilor cercetători Alexandr Kapija și Oleg Sorokin numai prin intermediul radioului. Și asta pentru simplul motiv că se găsește la aproape 26.000 km de Moscova, la stația polară Mirni din Antarctica, unde au ajuns cu expediția sovietică care pentru prima oară în istorie a străbătut drumul Moscova-Mirni prin oceanul arctic. Se pare însă că și acolo, la polul sud, revelionul va fi vesel.

Despre felul în care vor petrece revelionul toți tinerii de la uzinele Stanokii, Dorei, Spalstek nu vă pot spune prea multe. Pot doar să vă spun cum îl vor petrece cîțiva dintre cei care fac parte din colectivul artistic reunit al Casei de cultura al celor trei uzine. Anul acesta va fi un revelion puțin obișnuit.

În primul rînd pentru că în seara de 31 decembrie vor prezenta spectacolul „Povestea din Irkutsk”. Ghinionul a făcut însă ca interpretul rolului lui Serghei să se îmbolnăvească. Nimeni altcineva nu e răgușit. Dar de jucat nu poate juca. Și atunci, rolul Serghei va fi interpretat de artistul emerit Mihail Ulanov de la teatrul „Vahlangov”, cel care a creat pentru prima oară acest personaj pe scena sovietică și care la Paris, la Teatrul Național a cules aplauzele publicului și aprecierile criticii. Actorul Mihail Ulanov a hotărît să vină în ajutorul răgușitului lui întru ale teatrului și după ce cortina se va lăsa pentru ultima

de comunism, societatea pe care o construiesc și în care vor trăi. Peste cîteva ore toți își vor lua rămas bun cu veselie de la anul 1961 și vor ura bun venit noului an 1962.

Să le urăm petrecere plăcută!

AL STARK
Moscova, 29 decembrie 1961

PRAGA

Cum vor îmbrăca Anul Nou tinerii din Praga? Desigur că anul 1962 li va găsi pe majoritatea tinerilor cîncinți tradiționalul pahar cu vin, felițându-se reciproc și urîndu-și noi succese în construcția socialismului. Pe alții, anul 1962 li va găsi la datorie, la locul de muncă.

Tinerii pregătesc întrecerile programate artistic cuprinzînd cîntec, dansuri, piese de teatru etc. care vor fi prezentate de Anul Nou la casele tineretului și pionierilor. Casele tineretului din toate cartierelor capitalei Republicii Socialiste Cehoslovace s-au pregătit în mod special. Aici vor petrece revelionul tinerii muncitori, studenții și elevii din Praga.

Pionierii capitalei vor participa la serbarea Populului de la muncă — serbare devenită tradițională. În prima zi

vechii an și trăiesc din plin preocupările Anului Nou.

În toate Casele Uniunii Tineretului Comunist din Sofia, pregătirile pentru revelion sînt în toi. Echipa de tineri pavazează sălile, ansamblurile de tineret care vor da în această noapte spectacole își pun la punct programele.

Nu numai în Casele tineretului se fac pregătiri. De revelion se pregătesc cluburile din uzine și fabrici, mulți tineri vor îmbrăca noul an în restaurantele Sofiei, iar mulți alții vor merge la spectacole.

Mulți tineri bulgari vor îmbrăca noul an în muncă. Este vorba de tinerii muncitori, care vor conduce și în această noapte trenurile pe căile ferate care străbat Balcanii abrupti, de tinerii împegați de mișcare care vor veghea asupra securității circulației, de tinerii muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderile care lucrează fără întrerupere.

Ei vor lucra în noaptea aceasta cu aceeași fragere de inimă pentru că știu că își depun eforturile pentru construcția Bulgariei socialiste, pentru pacea și fericirea tineretului nostru și a întregului nostru popor.

Folosesc prilejul oferit de a re-lata în ziarul frățesc „Știința tineretului” ghidurile tineretului bulgar în ajun de Anul Nou, pentru a transmite tinerilor prietenii din R. P. Romîni tradiționalul „La mulți ani!”

JAN BARTAK
Praga, 29 decembrie 1961

BERLIN

In noaptea de Anul Nou, cînd berlinezii vor ciocni paharele, fie în cluburi, restaurante sau în familii — nu vor lipsi cuvintele: vom depune în noul an toate eforturile pentru a aduce o pace trinită pe pămîntul Germaniei.

Tineretul Berlinului democratic se pregătește de Anul Nou. Mulți tineri, multe brigăzi de tineret au sărbătorit revelionul încă acum cîteva săptămîni sau zile — revelionul în deplină planului pe 1961. Multe și serioase au fost angajamentele pe care și le-au luat tinerii în cadrul acțiunii întregului popor pentru întărirea puterii R. D. Germane. Spre cîntecul lor aceste angajamente au fost îndeplinite în toată la Consiliul Central al Tineretului Liber German sesos în permanență rapoarte care vestesc despre noi succese obținute de tineri în producție.

Toate acestea au făcut ca elementul și optimismul tineretului republicii noastre să crească. Noul an va fi sărbătorit cu multă voie bună și o mare încredere în viitor.

În toate cluburile uzinelor și fabricilor berlineze, în cele 100 de cluburi și case ale tineretului, în Casa tinerilor talentate pregătirile sînt în toi. Cei mai buni artiști, cîntăreți vor fi în noaptea de Anul Nou oaspeți ai tineretului. Pregătiri pentru revelion se fac și pe

vasele „Floteli Albe” unde sute și sute de tineri vor îmbrăca Noul An pe lacurile din jurul Berlinului.

Și cei mai tineri berlinezi — pionierii — așteaptă cu nerăbdare această zi. Pentru ei se vor organiza serbări speciale de la care nu vor lipsi preferatele teatru de păpuși și „Ca și în ultimele zile ale anului, seful „orasului de front”, Willy Brand a pregătit provocări și pentru noaptea de Anul Nou. La fel ca și în ultimele zile, cînd sub ochii poliției și senatului vest-berlinez, bandiți mercenari au încercat să ne atace și pentru noaptea de revelion s-au planificat și pregătit asemenea atacuri. Dar ca și în ultimile zile, în patria noastră, vorșia datorită calmului și hotărîții populației R. D. Germane. Locuitorii Berlinului democratic și ai întregii republici vor putea sărbători plini de încredere sosirea noului an.

„Succesele de pînă acum însușesc tineretului berlinez. Au devenit cuvinte uzuale: în același ritm rapid vom înainta în 1962 în lupta noastră pentru întărirea R. D. Germane, pentru construcția socialismului în patria noastră, pentru încheierea Tratatului de pace german, pentru rezolvarea pacnică a problemelor Berlinului occidental, pentru pace în lumea întreagă.

WERNER LEHMANN
Berlin, 29 decembrie 1961

Profetul de serviciu

Scribii burhezi sau împodobire cu optimismul de rigoare și au purces la înlocuirea de bilanțuri și profetii. Cu profetie este mai comod: deabia un viitor de 365 de zile le va putea verifica. Tocmai de aceea profetul de serviciu de la agenția americană „Associated Press” își permite să vestească că la anul vor fi „vînzările-record” de automobile în S.U.A. Mai greu e cu bilanțul de muncă și consum. Totuși, scribii mimează festiva bucurie și rostesc fraze strălucitoare despre prosperitate și alte articole de lux fără larg consum în S.U.A. Rockefellerii, amicii și concurenții lor au făcut, desigur, alacri înfloritoare. Dar America înseamnă doar Rockefelleri? E adevărat, astăzi mîna scribului s-a lăsat pe american simplu să susțină de piacăre cînd alacrii lui Mister Milard prosperă și să ofteze cu el cînd se împolmolesc, uînd — bineînțeles — de propria sa existență, de propriile griji și necesități.

„Afacerile sînt în general înfloritoare...” — vestește autorul de la „Associated Press”. Mă gîndesc cum va reacționa cînd această frază un milion de tineri americani. Un milion. Mai exact, milionul de tineri despre care se relatează în articolul intitulat de „New York Herald Tribune” oarecum dur dar realist: „De pe băncile școlilor — în rîndurile șomerilor”. Ziarul — notăți: mai un ziar ce poate fi acuzat de „subversivitate” — afirmă că în S.U.A. există peste un milion de tineri care după ce au reșit de pe băncile școlilor nu au găsit de lucru. Chiar mister Boliburg, ministrul muncii al S.U.A., a afirmat că acesta este „unul dintre cele mai alarmante aspecte ale întregului tablou al șomerului”.

Insemnări

Un milion de biografi ce au un numitor comun: șomajul. Un milion de drame ale tineriei. Poate că-i vorba de mai mult de un milion. Statistica burhezează are multe labirinturi de nepătruns. Dar să acceptăm cifra oficială. Această însemnare că 15,5 la sută din tinerii între 16 și 25 de ani și 18,3 la sută din tineretele de aceeași vîrstă șomează. Despre ei chiar ultrareacșionarul Meany, președintele A.F.L.-C.I.O., afirmă că „nici un îndrăzneț să-și caute de lucru”.

„Vînzările-record” de automobile li consolază? La capitalul viitor, profetul lui „Associated Press” prevede „o și mai mare prosperitate în 1962”. Fraza aceasta probabil că a culturnat de groază pe cei un milion de tineri. Dacă aceeași „prosperitate” se menține, ba chiar crește, atunci drumurile lor în viață sînt tocide.

Profetul lui „Associated Press” a promis în termeni vagi „o și mai mare prosperitate în 1962”. Iată detaliile promisiunii lui de către un raport al Comisiei pentru problemele educației și muncii a Congresului S.U.A.: „În 1962 pe piața forței de muncă vor intra încă două milioane de tineri americani... Datele preliminare prezentate de statisticienii arată că în viitor problema șomajului în rîndurile tineretului se va escuși și mai mult”.

Să recapitulăm, deci. Acum, la sfîrșitul lui 1961, un milion de tineri americani șomează. În 1962 „prosperitatea” va crește. Ca atare, S.U.A. va avea... trei milioane de tineri americani în căutare zădărnice de lucru.

Noaptea însă că se vor înregistra „vînzările-record” de automobile. Doar, cum spune profetul cu pricina, ele sînt „barometru sănătății economiei americane”.

O sănătate zdravă e ce vestește coșciugul.

EUGENIU OBREA

Primul minut al anului nou în TĂRILE CAPITALISTE
Reportaj ilustrat de la Primăria specială 1962 de V. Asiliev

Paris, 29 decembrie 1961 (prin telefon)

Cu gîndul la ziua de mîine...

Cînd presa din occident, care se pretinde independentă — și nu este în fapt decît servil guvernamentală, prezintă informații care în realitate dezinformează opinia publică — a început să comenteze Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-a produs un fenomen care a surprins și a înfrînt totuși pe osemeni de bunăvoință care au părul înălbit, sau — așa cum e cazul meu — nu au fire de păr pe cap.

Nu-i mult de cînd marelui planuri ale socialismului strînsă ironia și glumele a acestor ziare.

Ei nu vor izbui, preziceau ele. Este vorba numai de propagandă.

În timp de 40 de ani Uniunea Sovietică, din punctul lor de vedere, se ocupase numai de „propagandă”. Ea și-a construit industria, universitățile, agricultura avînd ca singur scop — „propagandă” adică să facă lumea a crede că socialismul este în stare fără ajutor financiar din afară să construiască industria, să organizeze o armată și să organizeze savanții. Dar — vedeți dumneavoastră — burhezeii nu-i venea să creadă, pentru că nu odată înșelase. Promisiunile pe care le făcuse în trecut, el nu și le-a ținut. Oare în cursul revoluțiilor precedente el nu-i transformase pe lobag în proletari? Nu promisiunile el oare libertatea și nu sint oare egali în fața legii fiul unui mare muncitor funcționar și fiul unui muncitor agricol? Nu promisiunile el oare fraternitatea și — din război în

război, de la contrarevoluție la fascism, de la rasism la expediții coloniale — n-a săpat și umplut pînă-n virgulă Comunei, nu i-a mărșărit și asasinat pe cei sărmani? Un proverb francez spune: „Nu pe maimuța bătrînă trebuie s-o înveți cum să se strîmbe”. Bătrîna maimuța burhezeă gîta prea bine cîte parole făceau vechile programe revoluționare.

Dar de data aceasta, ce minune! Abia dacă se aud murmurîndu-se din cînd în cînd și nu prea des, palide obiecții sceptice la adresa fabuloaselor proiecte ale U.R.S.S. Fără obiecțiuni de la început pînă la sfîrșit. Dimpotrivă, parcă dirijate de bagheta unui șef de orchestră radiofonică și jurnalistică, aceste expresii revine pe toate buzele, în toate cîndețele. Aproape în aceeași zi ea putea fi citită în „Le Monde”, „L'Aurore”, „Le Figaro”, auzită la posturile de radio Luxemburg și Europa: „Epoca de aur”. Sputnicii, Gagarin și Titov au dezmîniț cu brutalitate imaginea pe care presa și radioul o fuzionaseră „barbarei” Uniunii Sovietice. Dar zărele burheze apelează la slăbiciunile naturii umane încercînd să sugereze îndoielă, neîncredere deși nu-și permit deseori luxul s-o facă direct. „Epoca de aur” — vor ele să spună — dar nu credeți în așa ceva după cum nici noi nu credem. Este totuși un domeniu mult mai convenabil de discutat decît despre scumpetea chiriilor și a mijloacelor de transport. Din nefericire,

mulți oameni din lumea capitalistă încă nu cred în posibilitatea fericirii. „Fericirea este o idee nouă în Europa”, spunea tînarul Saint-Just pe timpul revoluției franceze. Este de asemenea o veche utopie care a fost discreditată de atîtea revoluții trădate.

Fericirea — ei nu știu ce înseamnă. Priviți-i cum trăiesc. Iși lasă adesea din mîini pe străzile cu trafic intens din Paris. Au creat un mit al automobilului. Oamenii care călătoresc cu metroul sînt desigur cu mult mai numeroși. Mulți oameni din lumea capitalistă încă nu cred în posibilitatea fericirii. „Fericirea este o idee nouă în Europa”, spunea tînarul Saint-Just pe timpul revoluției franceze. Este de asemenea o veche utopie care a fost discreditată de atîtea revoluții trădate.

„Fericirea este cel sărac. „Fericirea eți săracii cu duhul”. Aceștia trebuie să muncească din greu pentru ca copiii lor să ajungă unde? În universități nu învață decît 2-3 la sută copii de muncitori și o proporție din ce în ce mai mică de copii de muncitori și țărani care izbutesc să-și termine studiile superioare pînă la urmă și ei sînt sortiți șomajului. La ce pot ajunge copiii acestor săraci ambițioși?

Numărul șomerilor americani s-a stabilizat în jurul cifrelor de 3-4 milioane. Este un lucru știut. Un muncitor la vîrstă de 50 de ani concediat nu-și mai poate în mod practic găsi de lucru. Nici aceasta nu este o noutate, știți prea bine. Cînd turștii vizitează Parisul, autobuzul se oprește în fața unui edificiu pe care este scris: „Libertate, egalitate, fraternitate”. Aceasta este scris pe frontispiciu, dar în interiorul acestor „democrații” oamenii revendică încă libertatea, egalitatea între națiuni și fraternitatea popoarelor.

O voi tineri romîni, care vă aflați în pragul anului 1962, parcă la începutul unei culmi de munte și care puteți privi în zări spre cîmpia însoțită. Voi vedeți fericirea în viața voastră. Voi sînteți liberați de servitudină care oprîmă încă o jumătate din omenire în 1961 și de care s-a izbăvit Republica Populară Romîni. Voi nu mai sînteți în situația vechilor gladiatori al căror sînge și glorie depindeau de moartea și înfrîngerea unui alt gladiator. Voi nu mai sînteți învingătorii semnelor voștri, ci învingătorii răului, ai exploatații, ai concurenței și rivalității. De pe acum lumea viitorului o prefigurează lumea de astăzi a Bucureștiului, lumea socialistă.

Ziua de mîine va aduce tinerilor de pretutindeni fericirea comunismului. Mă gîndesc la tinerii Franței, la tinerii ce mai trăiesc încă în capitalism ca și la cei ce au fericirea de a trăi în minunata lume socialistă. Viitorul de dreptate socială va și implini speranțele și năzuințele.

Iar atunci, voi tinerii care cîndva trebuia să fiți carne de tun, să vă dați viața pe cîmpul de bătăie, voi veți putea explora copiii voștri grozăviile pe care nu le-ați cunoscut: războaiele. Iar copiii voștri nu vor lua lucrurile în tragic pentru că voi, o tineri! veți fi ceea ce v-au îngăduit să deveniți sacrificiile aduse de generațiile precedente, martiri și revoluționari, sacrificiile popoarelor sovietice și ale altor popoare. În podfida pentru totdeauna să mai fiți exploatați! Iar voi veți mîna pînă la o masă împodobită cutrandafiri, cu conștiință fericită pe care o va da tuturor oamenilor certitudinea că toate mesele, pentru toți se menenți, va exista pline și tandrafiri. Căci comunismul va aduce generației voastre, vouă oamenilor de mîine, Pacea, Munca, Libertatea, Egalitatea, Frăția!

Paris, 29 decembrie 1961 (prin telefon)